

UW STOK ACHTER DE DEUR

**VLAAMS
BELANG**
echt.onafhankelijk

*Een verkenningsstocht door
het programma van het Vlaams Belang*

Inhoudstafel

Voorwoord	3
1. Vlaanderen, staat in Europa en de wereld.....	4
2. Voor Europa, tegen deze EU	8
3. Aan het werk met Vlaanderen	12
4. Zorgzaam Vlaanderen	16
5. Baas in eigen land	20
6. Recht op veiligheid	23
7. Hoog tijd voor wijs onderwijs.....	28
8. Voor een Vlaams media- en cultuurbeleid	30
9. Vlot en veilig op weg	33
10. Leefmilieu: terugkeer naar het gezond verstand.....	36
Voor meer informatie	38

Voorwoord

Beste kiezer,

Het Vlaams Belang is een programmapartij en heeft als dusdanig een unieke positie in het politieke landschap.

Onze partij wil immers geen stuk van de taart bemachtigen, ze wil het recept van de taart veranderen. Het Vlaams Belang verschilt daarin fundamenteel van de andere partijen, voor wie meeregeren een doel op zich is. Om 'erbij' te mogen zijn, zijn ze bereid zoveel water bij de wijn te doen dat hun beleidsdeelname uiteindelijk geen verschil meer maakt. Een programmapartij daarentegen, houdt vast aan haar programma en zegt voor én ná de verkiezingen hetzelfde.

Het Vlaams Belang heeft de afgelopen dertig jaar dan wel geen ministers geleverd, maar het heeft wél dertig jaar lang een duidelijke en ondubbelzinnige boodschap gebracht, en luidop gesproken waar anderen liever zwegen. Vanuit deze voortrekkersrol heeft het Vlaams Belang menig taboe doorbroken en het politieke debat in dit land grondig beïnvloed en gestuurd. Nooit eerder waren de thema's van het Vlaams Belang zo actueel. Meer dan om het even welke campagne of theoretische bespiegeling ook, bevestigt de praktijk van elke dag de waarde en de juistheid van ons programma, dat een duidelijk antwoord biedt op de problemen en uitdagingen van de 21ste eeuw.

Een stem voor het Vlaams Belang is een zekerheid dat de druk op de ketel blijft.

Een stem voor het Vlaams Belang is de enige garantie dat uw stem ook na 25 mei nog wordt gehoord.

Een stem voor het Vlaams Belang is uw stok achter de deur!

Gerolf Annemans
voorzitter Vlaams Belang

1. Vlaanderen, staat in Europa en de wereld

Sinds 1970 wordt steeds opnieuw getracht België te redden door middel van staatshervormingen. Al die federale hervormingen hebben echter aan de ondergeschikte rol van de Vlamingen ten gronde weinig veranderd. Ondanks het feit dat het Vlaams Parlement een aantal bevoegdheden heeft gekregen, liggen de belangrijke beleidsinstrumenten nog altijd stevig in het federale niveau verankerd. Het francofone België, zeg maar de PS, blijft de koers van dit land bepalen. Bovendien gingen de staatshervormingen steeds gepaard met gigantische welvaartsoverdrachten van Vlaanderen naar Wallonië. Telkens hebben de zogenaamde Vlaamse onderhandelaars op een of andere manier prijsgegeven aan het Franstalige imperialisme in Brussel, Vlaams-Brabant en de faciliteitengemeenten. De zesde staatshervorming van de regering Di Rupo vormt geen uitzondering.

Vlaamse staatswording als enig alternatief

Intussen hebben de staatshervormingen van dit land een ingewikkeld en onbestuurbaar kluwen gemaakt. Met 7 regeringen en 8 parlementen raakten de bevoegdheden sterk versnipperd, zodat geen enkele overheid in dit land nog tot degelijk bestuur in staat is. Het meest fundamentele probleem blijft evenwel dat Vlamingen en Walen twee verschillende volkeren zijn. Beiden hebben totaal tegengestelde visies op hoe de samenleving best wordt georganiseerd. Daardoor geraakt op Belgisch niveau alles geblokkeerd, terwijl het Vlaamse beleidsniveau niet over de nodige bevoegdheden beschikt om dit te verhelpen.

Door de economische crisis is het nochtans dringend nodig dat er sociaaleconomische hervormingen worden doorgevoerd op maat van Vlaanderen, willen we ons welzijn en onze welvaart voor de toekomst veiligstellen. Ook de confederale modellen die in dat opzicht tegenwoordig door sommigen naar voren worden geschoven, bieden geen oplossing voor de Belgische impasse. Confederalisme betekent immers dat het Belgisch kader overeind blijft en de Franstaligen alsnog kunnen en zullen dwarsliggen. Vlaamse staatsvorming is dan ook het enige realistische alternatief voor het onwerkbaar België. Alleen die uitweg kan ervoor borg staan dat de Vlamingen als vrij volk hun plaats in Europa en in de wereld kunnen innemen. Het Vlaams Belang wil het voortouw nemen in de actieve voorbereiding van de Republiek Vlaanderen. Er is genoeg gepalaverd over de wenselijkheid van een onafhankelijk Vlaanderen, nu moeten de eerste concrete stappen worden gezet om die onafhankelijkheid daadwerkelijk te realiseren. De eerste stap is een haalbare strategie voorstellen.

Daarom:

- Geen Belgische staatshervorming meer.
- Vlaanderen als soevereine staat in Europa en de wereld, als beste sociaaleconomische hervorming naar voren schuiven en een concrete, haalbare strategie opstellen.

Ordelijke opdeling van België

Het model voor een Belgische boedelscheiding dat het Vlaams Belang naar voren schuift, is dat van een ordelijke opdeling. De scheiding met Wallonië moet in alle rust en orde kunnen verlopen via een onderhandelde oplossing en met respect voor de internationale rechtsregels. Een boedelscheiding die op zo een vredevolle manier geschiedt, hoeft geen vrees te wekken voor mogelijke schadelijke gevolgen op economisch of sociaal vlak.

Dat de Belgische boedelscheiding ook in de praktijk een perfect haalbare kaart is, werd bij herhaling aangetoond. De meest voor de hand liggende strategie bestaat erin dat het Vlaams Parlement eerst de soevereiniteit van Vlaanderen uitroept, los van alle francofoon-Belgische grendels en veto's. Vervolgens zullen de scheidingsonderhandelingen met Wallonië van start moeten gaan. De internationale beginselen voor statenopvolging zullen daarbij als leidraad dienen. Er dienen onder meer afspraken te worden gemaakt over nieuwe staatsgrenzen, de verdeling van de staatsschuld en de Belgische bezittingen en over het nakomen van de door België aangegane internationale verplichtingen. Tegelijkertijd dient Vlaanderen een grondwetgevende vergadering bijeen te roepen om een eigen Vlaamse grondwet op te stellen. De Proeve van Vlaamse Grondwet die het Vlaams Belang destijds ontwierp, kan als inspiratiebron fungeren. Naar de internationale gemeenschap moet Vlaanderen zijn dossier op assertieve wijze verdedigen. Eens dit proces is afgerond, kan uiteindelijk de onafhankelijke Republiek Vlaanderen worden uitgeroepen. Vlaanderen is, net zoals Tsjechië en Slowakije in 1993 en Servië en Montenegro in 2006, volledig klaar om de stap naar onafhankelijkheid te zetten.

Daarom:

- Dient het nieuwe Vlaamse Parlement de soevereiniteit van Vlaanderen uit te roepen.
- Moet Vlaanderen boedelscheidingsgesprekken met Wallonië opstarten om tot een ordelijke opdeling van België te komen.
- Moet het Vlaamse dossier van de boedelscheiding terdege worden voorgelegd aan de internationale gemeenschap.
- Dient het Vlaamse Parlement een eigen grondwetgevende vergadering op te richten, teneinde een grondwet voor

de Republiek Vlaanderen uit te werken.

- Moet Vlaanderen ten slotte zijn onafhankelijkheid uitroepen, in goed nabuurschap met Wallonië en de wereld.

Brussel, hoofdstad van Vlaanderen

Het decennialange wanbeleid dat in Brussel werd gevoerd, heeft onze hoofdstad met gigantische problemen opgezadeld. Of het nu gaat over economie, immigratie, criminaliteit, armoede, woonbeleid, onderwijs of financiën, in Brussel loopt momenteel alles in het honderd. De Vlamingen dienen hier dringend hun verantwoordelijkheid te nemen, want Brussel is nog altijd hun hoofdstad. Brussel ligt territoriaal volledig in Vlaanderen en verkeerstechnisch lopen alle verbindingen langs Vlaanderen. Op economisch gebied bestaat er een intensieve wisselwerking. Brussel is, naast Antwerpen, onze belangrijkste economische motor. Tenslotte wonen er in de aloude Vlaamse stad die Brussel is nog altijd heel wat Vlamingen. Kortom, er zijn redenen te over om de banden tussen Brussel en Vlaanderen zeker niet te breken.

Daarom kiest het Vlaams Belang voluit voor het behoud van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen. Vlaanderen moet blijvend en maximaal investeren in Brussel. Daartoe moet het in de huidige context zijn bevoegdheden zo ruim mogelijk uitoefenen en zo zichtbaar mogelijk aanwezig zijn in de stad. Een zelfbewuste cultuurpolitiek en meer aandacht voor het Nederlandstalige onderwijs zijn alvast essentieel.

Ook wanneer het tot een Belgische boedelscheiding komt, hebben Vlaanderen en Brussel er alle belang bij om samen in éénzelfde staatsverband verder hun toekomst uit te tekenen. Brussel heeft, wil het niet tot een sociaaleconomisch kerkhof verworden, overigens weinig keuze. Een onafhankelijke stadsstaat Brussel is immers gewoon niet leefbaar. Hetzelfde geldt voor om het even welk Waals-Brussels samenwerkingsverband. Enkel Vlaanderen beschikt over de nodige kritische massa en financiële draagkracht om een hoofdstad als Brussel te helpen. Vlaanderen van zijn kant heeft er alle belang bij om dit venster op de wereld en deze economische metropool in zijn schoot te blijven koesteren.

Het Vlaams Belang is daarom van oordeel dat Vlaanderen er op het ogenblik van de Belgische boedelscheiding alles moet aan doen om de Brusselaars een aantrekkelijk project aan te bieden. De uiteindelijke plaats van Brussel in de onafhankelijke Vlaamse staat zal dan ook het resultaat zijn van overleg met de Brusselaars. Vanuit de vaststelling dat Brussel een belangrijke Franstalige aanwezigheid kent en een hoofdstedelijke functie te vervullen heeft, ligt het voor de hand dat zij een specifiek statuut zullen krijgen. Het Vlaams Belang garandeert dus dat het tweetalig statuut van Brussel ook in een onafhankelijk Vlaanderen behouden blijft.

Daarom:

- Is en blijft Brussel ook na de scheiding de hoofdstad van Vlaanderen en de zetel van de Vlaamse instellingen.
- Moet Vlaanderen maximaal en rechtstreeks in Brussel investeren en zichzelf zichtbaarder maken in het Brusselse maatschappelijke en politieke landschap (bv. door de gewaarborgde vertegenwoordiging van Nederlandstaligen in alle Brusselse beleidsinstanties).
- Werk maken van kordate structurele hervormingen (gedeeltelijke fusie van de 19 Brusselse gemeenten, één politiezone, één OCMW, één huisvestingsmaatschappij enz.) en een ander beleid.
- Nederlandstalige kinderen voorrang geven in het Brusselse Nederlandstalige onderwijs.
- De Vlaamse Gemeenschapscommissie omvormen tot een raadgevend orgaan.
- De controlemechanismen op de taalwetgeving verbeteren en uitbreiden naar openbare ziekenhuizen en politie.
- Moet Vlaanderen op het ogenblik van de Belgische boedelscheiding de Brusselaars een aantrekkelijk project aanbieden en hen het tweetalig statuut waarborgen.

Een stevig actieplan voor de Vlaamse Rand

Door de blijvende Franstalige en internationale inwijking staat de Vlaamse Rand rond Brussel zwaar onder druk. In Halle-Vilvoorde heeft tegenwoordig nog slechts één op de twee borelingen een Vlaamse/Nederlandstalige moeder. De demografische verdringing van de Vlamingen was nooit zo schrijnend als vandaag. Ook politiek blijft het francofone imperialisme verder aan Halle-Vilvoorde knagen. De zesde staatshervorming is hiervan het beste bewijs. De zes randgemeenten rond Brussel werden door dit akkoord electoraal grotendeels bij Brussel ingelijfd. Op gerechtelijk vlak kunnen de Franstaligen zich voortaan in heel Halle-Vilvoorde van ruime faciliteiten bedienen.

De Vlaamse regering beschikt nochtans over heel wat mogelijkheden om in Halle-Vilvoorde het tij te doen keren, maar verzuimt keer op keer daar gebruik van te maken. Zelfs wanneer de bevoegdheden over de Vlaamse Rand en over ruimtelijke ordening in handen van N-VA-ministers liggen (Geert Bourgeois en Philippe Muyters). Uitgerekend onder hun hoede ging

de situatie in de Vlaamse Rand van kwaad naar erger. In plaats van te zorgen voor betaalbaar wonen in eigen streek voor de Vlaams-Brabanders, werd de verstedelijking – en dus de verfransing – van de Vlaamse Rand verder in de hand gewerkt. Ook het gevoerde mobiliteitsbeleid speelt in de kaart van een verdere verfransing van de Rand. De N-VA draagt bijgevolg een zware verantwoordelijkheid. Van een gespierd actieplan voor Halle-Vilvoorde kwam alleszins niets in huis.

Daarom:

- Een gecoördineerd woonbeleid in de Vlaamse Rand ter bevordering van wonen in eigen streek.
- Een ruimtelijk ordeningsbeleid dat gericht is op de vrijwaring van het groene karakter en de verstedelijking tegenhoudt.
- Geen mobiliteitsbeleid dat de Rand opengooit voor migratie vanuit Brussel.
- Een onderwijsbeleid dat het Nederlandstalig karakter van onze scholen verzekert. Stopzetting van de subsidiëring van het Franstalig onderwijs in de randgemeenten en van elke inmenging van de Franse Gemeenschap dienaangaande.
- Strengere controle op de taalwetgeving zowel inzake bestuurszaken en onderwijs, als in de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer. De taalwetnaleving moet bovendien afdwingbaar worden gemaakt, bijvoorbeeld door indeplaatsstelling van falende overheden door een toezichtsorganisme.
- Afschaffing van de faciliteiten voor Franstaligen, toekenning van de volledige bevoegdheid over de faciliteitengemeenten aan de Vlaamse regering en een échte splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel.
- Opheffing van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap.

Onze welvaart veiligstellen

België is één grote transfermachine die systematisch de welvaart van Vlaanderen afroemt en overhevelt naar Wallonië. Dat is al vele tientallen jaren het geval en kost ons bergen geld. Deze situatie is niet meer te verantwoorden, gelet op de huidige economische crisis, onze loonhandicap, de wachtlijsten in de Vlaamse zorg, enz.

Deze permanente welvaartsoverdracht wordt ons verkocht als ‘solidariteit’ met Wallonië. Echte solidariteit daarentegen is vrijwillig, transparant, efficiënt en eindig. In België bereikte men net het omgekeerde. De Vlaams-Waalse transfers zijn uiterst complex en ondoorzichtig, zodat de precieze omvang ervan onduidelijk blijft. De laatste schattingen (VIVES, KULeuven) lopen op tot ongeveer 16 miljard euro per jaar. Dat is jaarlijks zowat 2.700 euro per Vlaming die naar het zuiden vloeit. Ook van efficiëntie is geen sprake: een halve eeuw van massale Vlaamse geldstromen hebben Wallonië geen millimeter vooruit geholpen. De Walen zijn steeds zeer comfortabel omgesprongen met de gelden die automatisch vanuit Vlaanderen komen. Met de zesde staatshervorming van Di Rupo zullen deze welvaartsstromen overigens niet verminderen. De bijzondere financieringswet werd zodanig hervormd dat de reeds bestaande transfers nog groter worden.

Daarom:

- Opheffing van de bijzondere financieringswet en volledige fiscale autonomie voor Vlaanderen en Wallonië.
- Volledige splitsing van de sociale zekerheid.
- Volledige splitsing van de staatsschuld, bij voorkeur volgens het oorsprongsbeginsel (de verantwoordelijke voor de schulden neemt de afbetaling ervan op zich).
- Stoppen van de welvaartsoverdrachten naar Wallonië.

2. Voor Europa, tegen deze EU

Europese samenwerking is belangrijk. Ze heeft bijgedragen aan vrede, vrijheid, democratie en welvaart. De Europese Unie is echter een supranationale instelling die bemoeizuchtig en expansionistisch handelt en steeds meer macht naar zich toetrekt. De EU vertoont steeds meer totalitaire trekken, gaat in tegen de Europese verscheidenheid en holt fundamentele Europese waarden en verworvenheden uit, zoals soevereiniteit, subsidiariteit, vrijheid, welvaart, democratie en de rechtsstaat. Het Vlaams Belang pleit niet voor de opheffing van België om het te vervangen door een EU-superstaat, een soort 'Verenigde Staten van Europa'. Het Vlaams Belang is de enige pro-Europese partij, omdat ze de enige EU- en eurokritische partij is.

Tegen deze EU

Het Vlaams Belang wil de evolutie naar een EU-superstaat, een België in het groot, een halt toegeroepen. Naast de ordelijke opdeling van België wil het Vlaams Belang een ordelijke ontmanteling van de EU en van de eurozone. De euro kost alleen maar geld en moet worden vervangen door een kleinschaligere, gezonde munt die wordt gedeeld door een aantal historisch en cultureel gelieerde landen met de nodige begrotingsdiscipline. Het Vlaams Belang wil opnieuw een vrijwillige Europese (intergouvernementele) samenwerking zoals die bestond voor het Verdrag van Maastricht. IJkpunten hiervoor zijn de Europese Economische Gemeenschap (EEG) en de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA). Vlaamse onafhankelijkheid, vrijheid, vrijwilligheid, subsidiariteit en soevereiniteit moeten daarbij centraal staan.

Binnen de EU zorgt de zogenaamde 'Schengenzone' (vrij verkeer van personen) ervoor dat steeds grotere groepen mensen uit Zuid- en Oost-Europa naar West- en Noord-Europa en Vlaanderen migreren. De Schengenzone is een zegen voor illegale vreemdelingen, mensenhandelaars, rondtrekkende criminele bendes, enz. Zo schat men dat er jaarlijks 900.000 illegale immigranten de Schengenzone binnenkomen. Het Schengenverdrag dient dan ook te worden opgezegd zodat de lidstaten opnieuw een eigen asiel- en immigratiebeleid kunnen voeren.

In een EU-superstaat is Vlaanderen niets meer dan een veredelde provincie met amper bevoegdheden of zeggenschap over zijn eigen beleid. Het Vlaams Belang staat uiteraard open voor internationale samenwerking en mondiale ontwikkelingen, maar wil dat staten en volkeren *zél*f het laatste woord houden inzake hun beleid en verplichtingen.

Daarom:

- Stopzetten van de evolutie naar een totalitaire EU-superstaat, terugkeer van bevoegdheden naar de lidstaten gebaseerd op een samenwerking zoals die bestond voor het Verdrag van Maastricht.
- Geen EU-grondwet, geen 'Verenigde Staten van Europa', geen bankenunie.
- Geen euro-obligaties noch EU-belastingen.
- Geen 'sociale unie' met gelijkschakeling van sociale zekerheid.
- Opnieuw controle over eigen grenzen (opzeggen EU-Schengenverdrag).
- De arbeidsmarkt beschermen tegen de oneerlijke concurrentie van goedkope arbeid uit Oost-Europa.

De euro is geen geld, de euro kost geld

De sociaaleconomische en culturele breuklijn tussen Vlaanderen en Wallonië verdeelt evenzeer Noord- en Zuid-Europa. Om koste wat het kost de peperdure euro in stand te houden, creëert de EU een Europese transferunie naar Belgisch model. Daarbij draaien economisch sterke (vooral noordelijke) landen financieel op voor economisch zwakkere (vooral zuidelijke) landen.

Naast de miljardenmelkkoe van België en Wallonië, is de Vlaming dus nu ook tegen wil en dank een miljardenmelkkoe van de EU en talloze (Zuid-)Europese landen. Alleen het Vlaams Belang heeft zich verzet tegen het Europees Stabiliteitsmechanisme (ESM), een zogenaamd 'permanent noodfonds'. De redding en instandhouding van de euro heeft elke Vlaming al minstens 6.000 euro gekost, een bedrag dat blijft toenemen zolang de EU de euro kunstmatig in leven houdt. Behalve het feit dat de Vlaming door de EU wordt leeggezogen, worden EU-lidstaten geenszins geholpen door de miljardentransfers vanuit Vlaanderen. Integendeel. Ze worden, net zoals Wallonië in de Belgische context, financieel afhankelijk gemaakt van de EU en gedegradeerd tot chronisch zieke patiënt. In EU-kringen wordt nu zelfs geopperd dat een zogenaamde 'eenmalige' belasting op spaargeld - ook het uwe! - in de eurozone een optie is. Nogmaals: de euro kost ons geld en moet vervangen worden door een kleinschaligere, gezonde munt die wordt gedeeld door een aantal historisch en cultureel gelieerde landen met de nodige begrotingsdiscipline.

Daarom:

- Voorbereiden van een 'neuro', een kleinschaligere, gezonde munt met landen die een gelijkaardige economische achtergrond hebben.

- Opheffen van het 'permanente' noodfonds (ESM), geen miljardenstroom van Noord naar Zuid.
- Geen nieuwe EU-leningen en -noodfondsen.
- Geen 'eenmalige' belasting op spaargeld in de eurozone.

De EU verspilt ons belastinggeld

Niet de Europeaan of de Vlaming, maar de EU leeft boven haar stand. In tijden van financiële en economische crisis, waarbij van burgers en belastingbetalers gevraagd wordt de buikriem aan te halen, is het niet meer dan normaal dat ook de overheid bespaart.

Het geld van de belastingbetalers wordt door de EU op zijn zachtst gezegd niet altijd even doelmatig besteed. Dat komt vaak door een gebrek aan efficiëntie, soms door fraude, maar vooral door het nastreven van zelfbehoud en meer macht door een toenemende bureaucratie: de 'eurocratie'. In veel gevallen kan er worden gesproken over loutere geldverspilling, zoals geld dat door de EU wordt versluisd naar jihadisten, 'extra ontwikkelingshulp', megalomane EU-paleizen, onbestaande projecten en niet-werkende ambtenaren. Hier moet paal en perk aan worden gesteld, zeker nu de EU aan sommige lidstaten zware besparingen oplegt en andere lidstaten tot 'solidariteit' dwingt. De EU moet dus het goede voorbeeld geven en zelf de tering naar de nering zetten. Het Vlaams Belang stelde een plan op tegen de huidige EU-verspilling, waaruit blijkt dat de EU jaarlijks ruim 2 miljard euro zou kunnen besparen.

Daarom:

- België moet een zware korting eisen op zijn jaarlijkse EU-bijdrage.
- Geen EU-geld meer naar andere continenten voor 'extra ontwikkelingshulp' of naar jihadisten 'ter bevordering van de democratie'.
- Volledige transparantie inzake de besteding van EU-gelden.
- Snoeien in de werkingsmiddelen voor parlementsleden.
- Stopzetten van de maandelijkse verhuis tussen Brussel en Straatsburg.
- Afschaffen van nutteloze EU-instellingen, zoals de Europese Dienst voor Extern Optreden, het Comité van de Regio's en het Europees Economisch en Sociaal Comité.

Geen uitbreiding van de EU

De EU vertoont een enorme expansiedrift. In minder dan 20 jaar, sinds het Verdrag van Maastricht, is het aantal lidstaten meer dan verdubbeld: van 12 naar 28. Vele landen die absoluut niet klaar waren voor toetreding tot de EU, zoals Bulgarije en Roemenië, traden toch toe, met alle gevolgen van dien. Landen zoals Griekenland, Spanje en Portugal hadden ook nooit de euro mogen invoeren. Toch gaat de EU ongestoord voort. Macedonië, Montenegro, Turkije, Servië, Albanië, Kosovo, Bosnië en Herzegovina staan in de wachtrij. Sommige eurocraten dromen zelfs van een EU-superstaat waartoe ook Noord-Afrikaanse landen behoren.

Het op stapel staande vrijhandelsverdrag tussen de EU en de VS (het zogenaamde '*Transatlantic Trade and Investment Partnership*' of TTIP) komt zonder transparantie en op een ondemocratische manier tot stand, en bedreigt bovendien onze soevereiniteit, cultuur en economie. De onderhandelingen hierover moeten dan ook worden opgeschort.

Het troetelkind van de EU is zonder twijfel Turkije. Al sinds 2005 wordt onderhandeld over Turkse toetreding en steekt de EU miljarden euro belastinggeld in Turkije. Maar Turkije is geen Europees land en hoort dus niet thuis in de EU. Bovendien voldoet het niet aan de voorwaarden om zelfs nog maar met de toetredingsonderhandelingen te beginnen. Het staat vast dat miljoenen Turken naar Europa zullen uitwijken zodra zij daar de kans toe krijgen. Recent heeft de EU in uw plaats beslist dat over drie jaar de 76 miljoen Turken alvast zonder visum kunnen reizen in heel Europa.

Daarom:

- Geen verdere uitbreiding van de EU.
- De onderhandelingen over het op stapel staande vrijhandelsverdrag met de Verenigde Staten (TTIP) opschorten.
- Stopzetten van de EU-onderhandelingen met Turkije. Geen afschaffing van de visumplicht voor Turken.
- Stopzetten van de EU-miljardenstroom naar Turkije.

Vlaamse diplomatie en defensie

Een soeverein en onafhankelijk Vlaanderen moet zijn verplichtingen tegenover de internationale gemeenschap nakomen. Dat betekent in de eerste plaats voorkeursrelaties uitbouwen met onze sterke economische partners en landen waar een bestuurscultuur heerst vergelijkbaar met de Vlaamse. Een slagkrachtige defensie is één van de belangrijke elementen van een soevereine staat die in staat moet zijn de eigen belangen te verdedigen. Een EU-leger veegt die mogelijkheid uit. Toch is internationale samenwerking op het vlak van defensie in deze hoogtechnologische tijd noodzakelijk. Deelname aan een alliantie of internationale samenwerking mag echter niet leiden tot een verlies aan keuzevrijheid wat betreft aankoop van wapensystemen of deelname aan operaties.

Aan het functioneren van onze huidige defensie schort er heel wat. In de eerste plaats is de terugtrekking uit Duitsland die tien jaar geleden werd afgerond, nog niet volledig verteerd. In logistieke centra staat nog een massa materiaal stof te vergaren en militaire basissen zijn nog volop in reconversie. Bovendien wordt steeds opnieuw geknipt in de militaire uitgaven tot een niveau dat niet houdbaar is. Ook het personeelsbeleid is toe aan vernieuwing. Na jaren van inkrimping is het tijd om in te zetten op het aanwerven en behouden van jonge militairen. De op het terrein inzetbare eenheden kampen met een groot personeelsgebrek waardoor een aantal taken steeds op dezelfde schouders gelegd worden. Een verbetering van de verloning, de werkomstandigheden en de loopbaanmogelijkheden op korte en lange termijn dringt zich op.

Het Vlaams Belang blijft pleiten voor het behoud en de uitbouw van een snel inzetbaar leger met eenheden die beschikken over modern materieel. Poolvorming met buurlanden moet doorgevoerd worden. Een dynamische strijdkracht staat in voor alle operationele basistaken en de gespecialiseerde opdrachten die ons volgens internationale afspraken worden toevertrouwd. Het verdedigen van het eigen luchtruim behoort tot de operationele basistaken en kan niet toevertrouwd worden aan een ander land; toch is samenwerking met buurlanden ook hier aangewezen.

Daarom:

- Akkoorden met Nederland, Duitsland en gelijkaardige staten in Noord- en Midden Europa in plaats van de actuele Franstalige en zuiderse fixaties.
- Geen EU-leger maar wel samenwerking met onze partnerlanden.
- Versnelde afwikkeling van de terugtrekking uit Duitsland door afstoting of 'slimme' heringebruikname van gestockeerde wapensystemen en materiaal.
- Uitbouw van een snel inzetbaar leger dat kan instaan voor de gespecialiseerde opdrachten die met de partners worden afgesproken.

3. Aan het werk met Vlaanderen

In Vlaanderen werken we veel meer in KMO's en behoren werklozen overwegend tot de oudere generatie. In Wallonië liggen de kaarten helemaal anders. De werklust en de zin voor initiatief vormen het handelsfonds van de Vlaamse arbeidsmarkt. Een antwoord formuleren op de economische uitdagingen vormt een torenhoog probleem zolang de hefboomen van een volwaardig arbeidsbeleid Belgisch blijven.

Loonkost en vakbonden

We roepen alle representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties op om eindelijk te breken met het Belgische sociaal-economische denkkader. In het bijzonder de vakbonden moeten ronduit de kaart trekken van de Vlaamse werknemers. In plaats van zich bezig te houden met het uitbetalen van werkloosheidsuitkering kunnen ze dan voluit de typische vraagstukken behartigen waarmee de sociale vooruitgang in Vlaanderen kampt.

Het Vlaams Belang stelt een aantal stevige ingrepen voor om werk in Vlaanderen écht lonend te maken. We hebben berekend dat als Vlaanderen de patronale loonlasten met 25% kortwiekt, de globale loonkost met 6,5% kan krimpen. Aanvullend kan ook de loonlast van de werknemers met 25% omlaag.

Daarom:

- Sociaaleconomisch overleg naar Vlaanderen en afschaffen van Belgische CAO's.
- De loonlasten voor iedereen verminderen met een kwart.

Versterken wie wil werken

Werkloosheidsuitkeringen eenvoudig in de tijd beperken om te besparen in de sociale zekerheid is asociaal. Maar wie blijft hangen in de werkloosheid willen we bijscholing opleggen. Zo versterken we de innovatiekracht van onze economie van onder uit. Er moet een duidelijke sociale cultuur van rechten en plichten komen. Financiële sancties zijn een stok achter de deur.

De grote bedrijven in Vlaanderen hebben baat bij een sluitende regeling die ploegenarbeid fiscaal stimuleert. Voor ons primeert wat leeft op de werkvloer, bij management en personeel. Voor werknemers mag de sociale verworvenheid van de loonindex niet op de helling komen. Dat kan door een systeem van tijdelijke netto-indexeringen. Op die manier lopen de loonlasten niet uit de hand.

Voor Brussel willen we een grootscheeps werkgelegenheidsprogramma, dat past in het 'pact met de Brusselaars' dat we willen afsluiten. In de rest van Vlaanderen moet nog meer aandacht gaan naar de tewerkstelling van jongeren en van 55-plussers. Arbeidsovereenkomsten afsluiten wordt makkelijker wanneer soepeler voorwaarden kunnen worden opgenomen om uren te presteren, voor uitzendarbeid en voor thuiswerken.

Omdat ze haaks staan op flexibiliteit, maar ook omdat ze mensen in een hoekje duwen, zijn positieve discriminatie van zogeheten 'kansengroepen' en quotaregelingen onzin. Immigratie is geen antwoord op tekorten op de arbeidsmarkt.

Daarom:

- Een uitgesproken Vlaams activeringsbeleid op poten zetten door in te zetten op innovatie, ervaring en flexibiliteit.
- Een stop aan de oneerlijke bevoordeling van buitenlandse werknemers door het herstel van de EU-binnengrenzen.
- Het behoud van de index en van de koopkracht. Via een tijdelijke netto-indexering kunnen de loonlasten onder controle blijven in crisistijden.

Op eigen kracht

De economische structuur van Vlaanderen staat of valt met onze KMO's, transportwegen, creativiteit en innovatie. Daarom wil het Vlaams Belang vrijzones scheppen waar innovatie, ondernemerschap en durfkapitaal elkaar ontmoeten. Die dynamiek is sinds halverwege vorig decennium stilgevallen en moet een doorstart krijgen om uit te monden in een diepgaande industriële vernieuwing.

Natuurlijk begint en eindigt alles bij de mensen die zich in onze nijverheids- en dienstensectoren inzetten. Universiteiten en hogescholen, maar vanzelfsprekend ook het technisch en beroepsonderwijs moeten de mannen en vrouwen vormen die onze welvaart zullen verzekeren. Zogeheten 'brede scholen' kunnen werken rond zin voor werk en ondernemen en de nodige zelfdiscipline. Begeleide stages, bij- en herscholingstrajecten en vooral de modernisering van het lesmateriaal moeten daarbij helpen. Een gemotiveerd lerarenkorps, dat de handen vrij heeft om vooral les te geven en te coachen, doet dan de rest.

Het Vlaamse IWT-beleid (Innovatie, Wetenschap en Technologie) mag niet alleen aansluiten op academisch gevormde jongeren en moet zoveel mogelijk mensen met creatieve ideeën aanspreken. IWT is geen luxe, maar absolute noodzaak. De financiering van het innovatiebeleid moet structureel omhoog, ongeacht de conjunctuur. De Europees afgesproken 3%-norm is voor ons een minimum.

Daarom:

- Herwaardering en promotie van technisch en beroepsonderwijs.
- Meer geld voor innovatie, wetenschap en technologie.

Geen regelneverij, wel verankering

Ondanks al zijn troeven dreigt Vlaanderen te moeten lossen aan de kop van het peloton van economische sterkhouders. Vlaamse politici en bestuurders hollen zichzelf voorbij om maar de beste leerling van de EU-klas te zijn, in de ijdele hoop de Belgische sta-in-de-weg daarbij te omzeilen. Het gevolg is regeldrift en bureaucratie, wat de competitiviteit van de Vlaamse economie allerm minst bevordert. Er is een schoktherapie nodig die de politisering van de Vlaamse topfuncties en de diarree aan regelgeving beëindigt.

Het Vlaams Belang wil de rechtszekerheid van ondernemingen die willen investeren, versterken door minder maar betere wetten en decreten. De overheid moet in de eerste plaats vigerende regelgeving handhaven en afdwingen in plaats van nóg meer regels uit te vaardigen. Eerlijke bedrijven moeten zich kunnen beroepen op een automatische toekenning van vergunningen indien de overheid niet binnen een redelijke termijn heeft gereageerd.

Een Vlaamse overheid moet in de eerste plaats het belang dienen van de inwoners van Vlaanderen. Dat betekent dat een aantal strategische sectoren verankerd moeten blijven, wat de EU daarover ook te zeggen wil hebben. De manier waarop energievoorziening, transport en openbare dienstverlening in Vlaanderen worden ingevuld, dient te stroken met de ideeën van de Vlamingen zelf. Daarom moet de Vlaamse regering ambitieus durven zijn en bijvoorbeeld een sterk Vlaams Energiebedrijf uitbouwen.

Daarom:

- Méér met minder en dus een stop aan de regelneverij.
- Depolitisering van de Vlaamse bestuurders.
- Stevig verankeren van strategische sectoren.

Schulden opkuisen

De Belgische staatsschuld zit opnieuw bij de 100% BBP. Het Vlaams Belang gelooft niet dat saneren mogelijk is door de belastingen te verhogen. Er moet bespaard worden. Gezonde begrotingen vormen het ijkpunt om op langere termijn welvaart en welzijn te verzekeren.

Eerste voorwaarde voor evenwichtige begrotingen is fiscale autonomie voor Vlaanderen. Heikel punt is de precieze verdeling van de Belgische openbare schuld om tot die belastingautonomie te komen. Het Vlaams Belang vindt dat het landsdeel dat de schuld heeft veroorzaakt – voornamelijk Wallonië onder PS-voogdij – daarvoor moet opdraaien. Een Vlaams-Waals Agentschap voor de Schuld helpt ondertussen het vertrouwen van de houders van Belgisch schuld papier te behouden en stelt zich garant voor de betaling van interesten op de schuld en kapitaalaflossingen.

Financiële reserves opbouwen is nodig om de afbetaling van de historische staatsschuld te financieren en om de kosten op te vangen van een vergrijzende bevolking. Maar eveneens om speculatie tegen de financiële toestand van het land tegen te gaan. Het Vlaams Belang wil daarom werk maken van een appeltje voor de dorst. Wij stellen voor om de interregionale geldstromen naar Franstalig België meteen stop te zetten. Saneren kan enkel aan de uitgavenzijde van de begroting. Geen nieuwe belastingen dus. De fiscale ontvangsten moeten correcter worden geïnd en de bodem onder de zwarte economie moet worden weggeslagen. Bovendien hebben wij een concreet plan voor een verregaande ontvetting van het overheidsapparaat. Heel wat aandacht daarbij gaat naar een met de overheid sterk verweven middenveld, de vakbonden op kop, dat zich opnieuw op zijn kerntaken dient toe te leggen.

Daarom:

- Belastingautonomie voor Vlaanderen.
- Splitsing van de staatsschuld volgens oorsprong.
- Vlaams-Waalse transferstop.
- Meer handhaving, controle en inspectie, minder fiscale willekeur.

Plafonds voor fiscale druk

Het Vlaams Belang ziet fiscale ontvangsten als een instrument van het beleid en niet als een boksmatch tussen regeringspartijen, waarbij een verlaging van de BTW stevast moet worden gecompenseerd met een verhoging van een ander tarief en waarbij hoge belastingen worden vereffend met subsidies voor wie de juiste 'connecties' heeft.

Hoe dan ook moet de totale druk naar beneden. Daarom willen we het recht op een maximale fiscale druk voor elke belastingbetaler in de Grondwet, de belasting op inkomen mag nooit meer dan 50% bedragen.

De belastingen kunnen, mits een aantal randvoorwaarden, wel degelijk naar omlaag. Laat ons om te beginnen de tarieven vereenvoudigen en afstemmen op wat onze buurlanden doen. Minder en lagere aanslagvoeten in de personenbelasting zijn een zuurstofkuur voor het consumentenvertrouwen. Het fiscale draagvlak vergroot dan opnieuw, net zoals de bereidheid solidair te zijn. De belastingen verlagen is dus bij uitstek een sociale maatregel met een groot terugverdieneffect. Minder belastingen betekent dan meer opbrengsten voor de staatskas. Een sociaal belastingbeleid voorziet tevens in een uitbreiding van de vrijstelling nog aangiftes in te vullen voor bepaalde groepen, zoals nu al voor gepensioneerden, en een drastische vereenvoudiging van de aangifte zelf.

Daarom:

- Durven kiezen voor lagere belastingen.
- Vereenvoudiging van de tarieven.
- Geen subsidiewillekeur meer.
- Sociale hervorming van het belastingstelsel.

En de landbouw?

Op dit moment is de landbouw in Vlaanderen een kleine sector. Niettemin maakt die deel uit van een agrovoedingssector die goed is voor 150.000 arbeidsplaatsen met een omzet van 60 miljard euro. De export van landbouwproducten is goed voor vijf miljard euro. Toch hebben onze landbouwbedrijven het moeilijk. De inkomenskloof met andere beroepen neemt toe, wat de keuze voor een landbouwbedrijf niet vanzelfsprekend maakt.

Het Vlaams Belang staat aan de kant van het familiale landbouwbedrijf. Wij willen onze boerderijen en agrarische landschappen redden door een resolute keuze voor duurzaamheid in het landbouwbeleid. Hervorming moet leiden tot efficiëntieverhoging. Daarvoor is de huidige EU-bureaucratie niet nodig.

Er moet een einde komen aan het gepalaver over de ruimte die de landbouw in Vlaanderen nodig heeft. Heel wat ruimtelijke ordeningsprocessen lopen hierdoor vast, wat leidt tot een enorme rechtsonzekerheid bij veel landbouwers. Wij willen dat de doelstelling van 750.000 hectare landbouwgrond eindelijk wordt afgerond.

Daarom:

- Stimuleren van de landbouwsector in grotere transparantie, dus zonder de huidige EU-bureaucratie.
- Dringend en definitief vastleggen van 750.000 ha. landbouwareaal.

4. Zorgzaam Vlaanderen

Het Vlaams Belang staat voor een Vlaamse solidariteit tussen generaties, tussen rijk en arm, tussen gezonden en zieken, tussen werkenden en niet-werkenden. Ieder lid van onze volksgemeenschap dat in nood zit, heeft recht op sociale bijstand. Vlaanderen is bevoegd voor het beleid tegen armoede, maar beperkt zich tot het opzetten van een veelvoud aan acties en projecten, zonder structuur en zonder meetbare doelstellingen.

Armoedeval aanpakken

De omvorming van het OCMW naar een echt sociaal huis kan hierbij een belangrijke rol vervullen. Een goede detectie en een rechtvaardige aanpak van armoede en de oorzaken ervan kunnen de vicieuze cirkel tussen armoede en zorgbehoefte of ziekte doorbreken. Voor minder begoede Vlamingen moet ook een systeem van maximumfactuur worden voorzien zodat voor iedereen basiszorg gegarandeerd is. De begrenzing van de maximumfactuur moet in verhouding staan tot het inkomen en de eigendomssituatie.

Daarom:

- Een Vlaams armoedebeleid gebaseerd op solidariteit van de Vlamingen onderling.
- Moet er werk worden gemaakt van een volwaardig sociaal huis.
- Automatische toekenning van rechten.

Betaalbare zorg voor iedereen

In vele sectoren blijven de wachtlijsten aangroeien, bijvoorbeeld inzake sociale woningen, kinderopvang, bijzondere jeugdzorg, gehandicaptenzorg, geestelijke gezondheidszorg, ouderenzorg. Dit is een pijnpunt dat reeds veel te lang aansleept en waar het welzijnsbeleid geen doeltreffend antwoord op biedt. De besparingen van de Vlaamse regering stemmen de diverse sectoren weinig hoopvol.

Voor het Vlaams Belang moet elke Vlaming in overeenstemming met zijn behoeften een beroep kunnen doen op kwaliteitsvolle en betaalbare zorg en dit zonder lange wachtlijsten. Hierbij is de uitbouw van een geïntegreerd zorgbeleid essentieel, met voldoende waarborgen voor de continuïteit tussen preventie, thuiszorg, eerstelijnszorg en residentiële zorg.

Er moet meer worden ingezet op thuiszorg. Zo raken de lasten billijker verspreid over de verschillende wachtlijsten. Een hefboom is de uitbreiding van het persoonsgebonden budget (PGB). Aanvullend is een zorgvoucher of -cheque denkbaar, waarbij de aanvrager recht heeft op hetzij dagopvang, hetzij dag- en nachtopvang. De overheid garandeert dan de subsidiëring van de voorzieningen. Wanneer mensen zich minder zorgen moeten maken over tijdelijke bijstand en noodopvang, zullen zij bereid zijn om de zorg voor een familielid langer op zich te nemen.

Een rusthuisopname heeft zware financiële gevolgen, niet alleen voor de oudere zorgvrager, maar vaak ook voor de familie. Het Vlaams Belang pleit daarom voor de invoering van een maximumfactuur in de residentiële ouderenzorg. Dit wil zeggen dat wanneer de kosten voor een verblijf in een regulier woonzorgcentrum (rusthuis) een bepaalde grens overschrijden, de overheid, naargelang inkomen en eigendomssituatie, het bedrag boven die grens bijpast.

Daarom:

- Wegwerken van de wachtlijsten.
- Een gewaarborgd recht op zorg.
- Een maximumfactuur in de thuiszorg.
- Een maximumfactuur in de ouderenzorg.

Kansen voor gezinnen

Het Vlaams Belang pleit voor een aanpassing van het systeem van kinderbijslag aan de noden van het hedendaagse Vlaamse gezin. Het huidige systeem is te complex en de uitkeringen zijn niet kostendekkend. Het is ook allerm minst logisch dat de tegemoetkoming het kleinst is, wanneer de kosten het grootst zijn.

Anders dan de huidige regeling voorziet, stelt het Vlaams Belang om voor de eerste drie kinderen een verhoogd bedrag uit te keren van 250 euro. De kosten voor de eerste drie kinderen zijn immers het grootst. Voor het vierde kind stellen we voor om een bedrag van 90 euro uit te keren en vanaf het vijfde 50 euro per kind. Het spreekt voor zich dat alle sociale toeslagen alsook de schoolpremie, die onder de huidige regeling worden voorzien, behouden blijven. Ook eenoudergezinnen moeten

blijven genieten van de voorziene sociale toeslag. De kinderen in dergelijke gezinnen mogen niet de dupe zijn van de beslissingen van de ouders.

Een ouder, man of vrouw, die ervoor kiest om thuis een zorgende taak op te nemen, mag daarvoor niet financieel afgestraft worden. De invoering van een opvoedersloon, een uitkering voor de thuiswerkende ouder met behoud van verworven sociale zekerheidsrechten, biedt de vrije keuze om thuis of buitenshuis te werken.

Daarom:

- Hervorming van de kinderbijslag met een gezinsbonus voor de eerste drie kinderen.
- Een modern opvoedersloon voor de thuiswerkende ouder.
- Een kwaliteitsvolle en betaalbare kinderopvang.

Vlaamse sociale zekerheid

In Vlaanderen en Wallonië heersen verschillende ‘medische culturen’. Vlamingen gaan in eerste instantie vaker naar de huisarts; Waalse zieken doen eerder beroep op een specialist. De Vlaamse beleidsmakers geven de voorkeur aan een geëchelonnerde gezondheidszorg en teamwerk. De Waalse daarentegen kiezen voor het duurdere technische model. Het Vlaams Belang mikt op een Vlaamse staat als modelstaat in Europa, ook wat betreft gezondheid en leefomgeving. Het Scandinavische model kan hier inspireren. We pleiten in dat opzicht voor een integrale gezondheidszorg, waarbij het klassiek-medische begrip ‘patiënt’ wordt aangevuld met een visie op de totale mens, die streeft naar harmonie met zijn leefomgeving. De gezondheidszorg moet in dat opzicht resultaatgericht zijn in plaats van prestatiegericht. Naast een aanzienlijke mentaliteitsverandering is een volledige herziening van de nomenclatuur noodzakelijk. Een herwaardering van de intellectuele gezondheidsberoepen en vooral het huisartsenberoep is aan de orde. De huisarts moet een centrale rol spelen in een flexibel systeem van getrapte gezondheidszorg.

Voor het Vlaams Belang moet de inkomensstructuur van delen van de sociale zekerheid meer evolueren naar een systeem van financiering uit algemene middelen. Het spreekt voor zich dat deze aanpassing van het stelsel van de financiering van onze sociale zekerheid zeer geleidelijk in voege moet komen. Een Vlaamse sociale zekerheid en een Vlaamse gezondheids- en welzijnszorg moeten een doorzichtiger en efficiënter beleid mogelijk maken. Het is absurd dat de Vlaamse regering bevoegd is voor het bejaardenbeleid, maar niet voor de pensioenen.

Daarom:

- Splitsing van de Belgische sociale zekerheid.
- Delen van de sociale zekerheid financieren uit algemene middelen.
- Herziening van de nomenclatuur.
- Een centrale rol voor de huisarts.

Stevige pensioenregeling

De komende decennia zal de vergrijzing van de Vlaamse bevolking een maatschappelijke zorg van eerste orde zijn. Om de vergrijzing en in het bijzonder de kosten van de gezondheidszorg onder controle te krijgen, zullen we ook de overbehandeling en overmedicalisering moeten aanpakken.

De toenemende problemen inzake de betaalbaarheid van de pensioenen hebben alvast niets te maken met de hoogte van de pensioenen. Het minimumpensioen voor werknemers bedraagt 1.123 euro voor een alleenstaande en 1.404 euro voor een gezin. Dit is nauwelijks boven de Europese armoedegrens. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat het armoederisico voor 65-plussers oploopt tot 20,8% en voor 75-plussers tot 26,9%. Vooral voor de lagere pensioenen is een inhaaloperatie nodig. Een verzekerde financiering van de pensioenen hangt samen met een voldoende aantal werkenden. De werkloosheid dient dus zo laag mogelijk gehouden te worden en de vervroegde uittrekking uit het arbeidsproces moet worden tegengegaan. De discussie over langer werken handelt niet langer over de abstracte pensioenleeftijd van 65 jaar maar wel over de duur van de beroepsloopbaan. Het komt er dus op aan om niet de wettelijke maar wel de feitelijke duur van de arbeidsloopbaan op te trekken, zodat er gedurende enige tijd minder mensen met pensioen gaan en meer mensen blijven bijdragen. Zo ontstaat er ruimte voor een realistische verhoging van de pensioenen.

Daarom:

- De feitelijke duur van de arbeidsloopbaan optrekken.
- Optrekken van de pensioenen naar minstens 70% van het laatste loon.
- Mogelijkheid tot onbeperkt bijverdienen na pensioen.
- Beteugeling van de misbruiken van het brugpensioen.
- Afschaffing van de solidariteitsbijdragen op pensioenen.

Betaalbaar en degelijk wonen

Voor gezinnen met een bescheiden inkomen is het steeds moeilijker om aan een betaalbare en degelijke woning te komen. De Vlaamse sociale huisvesting mag echter geen sociaal vangnet worden, maar moet een echte volkshuisvesting zijn waar Vlamingen met een bescheiden inkomen een woning kunnen huren aan een redelijke prijs. De Vlaamse sociale huisvesting wordt ten gevolge van de massa-immigratie in toenemende mate geconfronteerd met problemen van gettovorming en onleefbaarheid. De oplossing ligt in kleinschalige sociale woonprojecten die op een oordeelkundige manier in de steden en gemeenten worden ingeplant.

Het Vlaams Belang is voorstander van een offensief woonkwaliteitsbeleid in de private huursector dat voor iedereen een menswaardige huisvesting garandeert. Daarom moet huisjesmelkerij genadeloos bestreden worden.

Daarom:

- Behoud van het principe van de woonbonus. Meer nog: de woonbonus moet worden ingezet op het stimuleren van wonen in de stad.
- Opwaardering van de sociale huisvesting.
- Beperking van het aantal vreemdelingen per sociaal wooncomplex en per sociale woonwijk.
- Een lokaal sociaal woonbeleid via de uitbouw van een sociaal huurpatrimonium.
- Alternatieve woonvormen mogelijk maken.
- Tegengaan van de sociale verdringing.
- Stimuleren van wonen in eigen streek.

**5. Baas in
eigen land**

Ondanks de vele triomfberichten heeft de regering de problemen op het vlak van asiel en migratie geenszins onder controle. De massale inwijking van vreemdelingen die we sinds enkele decennia meemaken, werd allesbehalve een halt toegeroepen. Deze massa-immigratie heeft de opnamecapaciteit van onze samenleving al danig op de proef gesteld en komt neer op de import van werkloosheid, kansarmoede, criminaliteit en conflict.

Stop asielmisbruik

Een belangrijk immigratiekanaal is de zogeheten 'asielaanvraag' door 'politieke vluchtelingen' (niet zelden economische vluchtelingen): in 2012 werden in België 21.461 asielaanvragen ingediend, die betrekking hadden op 28.285 personen. Binnen de Europese Unie bekleedt België de vijfde plaats wat betreft het aantal asielaanvragen, met 1,7 per 1.000 inwoners. Driemaal het gemiddelde voor de EU. Nederland komt nog niet aan de helft.

Daarom:

- Een nieuw internationaal beschermingsregime, gebaseerd op het principe van de opvang van vluchtelingen in de eigen regio.
- Een snellere behandeling van de asielaanvragen, zonder mogelijkheden om eindeloos te procederen.
- Opvang van asielzoekers in gesloten centra, voor de gehele duur van de procedure.
- Een halt toeroepen aan het medisch toerisme, aan de geldopslopende medische hulpverlening aan illegalen wanneer die niet dringend is.

Effectieve uitwijzing

Hoewel staatssecretaris De Block zich uitslooft om ons van het tegendeel te overtuigen, ogen de terugkeercijfers allesbehalve spectaculair. In 2012 werden 11.386 ex-asielzoekers en andere illegale vreemdelingen, inclusief terugdrijvingen aan de grens, van het grondgebied verwijderd: een terugkeer naar het niveau van 2006 (11.555). In 2002 waren het er nog 14.576. Dat de regering totaal niet de bedoeling heeft om werk te maken van meer gedwongen repatriëringen, blijkt uit het feit dat de opvangcapaciteit van de gesloten centra gedaald is tot 500 plaatsen (enkele jaren geleden nog 600).

Het complete failliet van het uitwijzingsbeleid wordt ten volle duidelijk wanneer we het aantal verwijderingen van het grondgebied vergelijken met het aantal bevelen om het grondgebied te verlaten. Tegenover 76.497 bevelen die in 2012 werden afgegeven, stonden slechts 9.491 gedwongen repatriëringen en gevallen van vrijwillig vertrek. Een terugkeerpercentage van 12,4%. Afgaande op de cijfers van de eerste negen maanden van 2013 is er zeker geen sprake van enige beterschap.

Daarom:

- Geen gedoogbeleid voor illegalen, maar integendeel actieve opsporing en onderbrenging in gesloten centra met het oog op daadwerkelijke uitwijzing.
- Uitbreiding van de capaciteit van de gesloten centra.
- Afschaffing van de regularisaties: aan illegaal verblijf kunnen nooit rechten worden ontleend.
- Criminele vreemdelingen het land uitzetten, en alles in het werk stellen opdat zij hun straf zullen uitzitten in het land van herkomst.
- Ontwikkelingshulp aan landen koppelen aan hun migratiebeleid en de wil om mee te werken aan identificatie en/of repatriëring van onderdanen.

Gezinshereniging: lawine niet gestopt

Wie een gezinslid wil laten overkomen, is sinds juli 2011 aan iets strengere regels onderworpen. Maar toch blijven er jaarlijks zo'n 30.000 gezinsherenigers toegelaten. Verblijfsvergunningen worden ook verkregen door schijnhuwelijken of op basis van een valse verklaring van wettelijke samenwoning. De huidige bestraffing is onvoldoende streng om een afschrikwekkend effect te sorteren.

Daarom:

- Gezinsvorming in het land van herkomst, alleen zo kan een sneeuwbal van immigratie worden vermeden.
- Een strengere aanpak van schijnhuwelijken. De nietigverklaringen moeten leiden tot de intrekking van de eruit voortvloeiende verblijfsvergunningen.
- Schijn-wettelijke samenwoningen onmogelijk maken.

Nieuwe nationaliteitswetgeving: 'too little, too late'

Sinds de inwerkingtreding van de zogenaamde snel-Belg-wet in 2000 verkregen meer dan een half miljoen vreemdelingen de Belgische nationaliteit. Niet verwonderlijk, met de soepelste nationaliteitswetgeving ter wereld. De wet van 4 december 2012 bracht wel een aantal wijzigingen, maar de aberraties bleven. Van een afschaffing of omwenteling van de snel-Belg-wet was geen sprake. Zo kunnen vreemdelingen die in Vlaanderen wonen nog altijd Belg worden zonder één woord Nederlands te spreken.

Daarom:

- Geen staatsburgerschap meer op grond van geboorte in België.
- Toepassing van het door het Vlaams Belang ontworpen Wetboek Staatsburgerschap.
- De nationaliteit moet verdiend worden en kan pas na een verblijf van minstens tien jaar worden toegekend.
- Afwijzing van de dubbele nationaliteit, staatsburgerschap moet exclusief zijn.

Kordaat aanpassingsbeleid

Het staatsburgerschap moet de bekroning zijn van een succesvolle integratie. De betrokkene moet de wil tonen zijn lot blijvend met dat van onze gemeenschap te verbinden. Het aanpassingsbeleid mag niet langer een vrijblijvend soort onthaalbeleid zijn, beperkt tot wat gratis taallessen. Het moet daarentegen doortastend en efficiënt zijn.

Daarom:

- Het invoeren van een burgerschapsproef waarvoor kandidaat-staatsburgers dienen te slagen.
- Het opleggen van een proefperiode voor 'nieuwe Belgen'. Wie een effectieve gevangenisstraf van meer dan een jaar oploopt, verliest van rechtswege het Belgisch staatsburgerschap en kan ook zijn verblijfsrecht verliezen.
- Ontnemen van aanspraak op sociale zekerheid van wie niet voldoet aan de inburgeringsplicht.

Islamisering stoppen en keren

De groeiende aanwezigheid van de islam, in combinatie met het toenemende moslimextremisme, vormt ontegensprekelijk de belangrijkste bedreiging voor de openbare orde en het vreedzaam samenleven in ons land. De Vlaamse regering werkte de islamisering van Vlaanderen in de hand: moskeeën werden in toenemende mate erkend en betoelaagd, moslimuitzendingen op radio en televisie werden in het leven geroepen en een Vlaamse 'imamopleiding' werd uitgebouwd. Het Vlaams Belang wil een einde stellen aan deze toegevingsbereidheid. Niet wij moeten ons aanpassen aan de aanwezigheid van de islam, wie naar hier komt moet zich aanpassen aan onze waarden en normen.

Daarom:

- Uiteraard moet godsdienstvrijheid gewaarborgd blijven, maar de erkenning van de islam moet ingetrokken worden.
- Een einde maken aan de subsidiëring van de islam.
- Een totaal hoofddoekverbod voor het overheidspersoneel.
- Een absoluut verbod op het onverdoofd ritueel slachten.
- Het sluiten van extremistische moskeeën en de onmiddellijke uitwijzing van haatimams en andere moslim-extremisten.
- Een algemene bouwstop voor nieuwe moskeeën.

**6. Recht op
veiligheid**

Elke dag opnieuw wordt bewezen dat de zachte aanpak alleen maar harde criminaliteit heeft opgeleverd. Onhandelbare gedetineerden krijgen een schadevergoeding omdat ze in de gevangenis onheus zouden behandeld worden. Zware criminelen komen nog steeds na een derde van hun celstraf vrij. Gevangenisstraffen onder de drie jaar worden omgezet in een poosje thuisdetentie. Buitenlandse dievenbendes krijgen vrij spel door het gebrek aan internationale samenwerking en procedurefouten leiden ertoe dat gangsters lachend vrijuit gaan. Wie de middelen heeft, kan in heel wat gevallen probleemloos zijn proces afkopen. Haast nergens ter wereld worden criminelen op zulke zachte wijze aangepakt als in België.

En vergeten we vooral het lot van de slachtoffers niet, want het merendeel van hen blijft na een tragische ervaring emotioneel en financieel in de kou staan. Meer dan tijd dus dat criminelen sneller en efficiënter worden gestraft, dat opgelegde straffen ook écht worden uitgevoerd. En dat slachtoffers, maar ook politie- en veiligheidspersoneel, het broodnodige respect krijgen.

Zwaartepunt opnieuw bij de strafrechter

Al te vaak belanden ernstige criminele zaken niet meer of veel te laat voor de strafrechter. De strafrechtelijke onderzoeken nemen te veel tijd in beslag en verdachten krijgen te veel wapens om procedures te vertragen. Hierdoor blijven te veel strafzaken liggen, wat leidt tot een ongezien hoog aantal seponeringsbeslissingen bij de parketten. De parketten krijgen ook te veel mogelijkheden om zware strafrechtelijke feiten te laten afkopen, zonder rechterlijke controle, wat leidt tot onaanvaardbare klassenjustitie.

Voor kleinere vergrijpen moet een minnelijke schikking door het parket mogelijk blijven, maar voor zwaardere correctionele feiten moet er steeds een rechterlijke controle bestaan en komt er een vermelding op het strafregister. Ook bij ernstige en georganiseerde financiële misdrijven moet de prioriteit blijven liggen op vervolging en berechting. Justitie moet daarom over voldoende opgeleid personeel en middelen beschikken om alle misdrijven te behandelen, ook de meest complexe.

Het Vlaams Belang wil het zwaartepunt van de straffeten opnieuw bij de strafrechter leggen, die een veel ruimer arsenaal aan strafmogelijkheden moet krijgen. Hij moet de zekerheid krijgen dat alle opgelegde straffen – ook werkstraffen, korte celstraffen en boetes – in de toekomst daadwerkelijk worden uitgevoerd, zodat hij een realistische strafmaat kan bepalen. De maximale tijdelijke gevangenisstraf moet worden opgetrokken tot 40 jaar. De verjaring voor zeer zware misdrijven moet worden afgeschaft. Voor weerzinwekkende en terroristische misdaden en voor gevaarlijke recidivisten wordt een “bijzondere levenslange opsluiting” in het leven geroepen, die verzekert dat de veroordeelde de gevangenis nooit meer kan verlaten.

Het Vlaams Belang wil ook een veel sneller en efficiënter procedurerecht naar Nederlands model waarbij banale vormfouten gemakkelijker hersteld kunnen worden. Snelrecht (straftoemeting binnen de week) moet de regel worden voor eenvoudige strafrechtelijke vergrijpen.

Daarom:

- Een sneller en efficiënter procedurerecht waarbij banale procedurefouten kunnen hersteld worden.
- Geen klassenjustitie door een grondige herziening van de afkoopwet.
- Zwaartepunt moet bij de strafrechter liggen, met een ruimer arsenaal aan strafmogelijkheden.
- Alle opgelegde straffen, ook de korte, moeten worden uitgevoerd.
- Gevangenisstraffen tot 40 jaar.
- Voor weerzinwekkende misdaden moet een bijzondere levenslange opsluiting worden opgelegd.

Straffen uitvoeren

In dit absurde land worden celstraffen onder de drie jaar nagenoeg niet meer uitgevoerd in de gevangenis. Justitieminister Turtelboom roept nu van de daken dat ze “een einde heeft gemaakt aan de straffeloosheid” doordat elektronisch toezicht (ET) wordt voorzien voor veroordelingen tussen vier maand en drie jaar. Turtelboom heeft inderdaad de wachttijden verminderd, maar een enkelbandje blijft een ersatzoplossing en is niet te vergelijken met een echte celstraf. Bovendien wordt het ET voor gestraften onder het jaar ingekort tot amper een kwart en vaak slechts een achtste van de opgelegde straf. Ook langere gevangenisstraffen worden nog steeds herleid tot amper een derde van de opgelegde straf, vaak dan nog voor een belangrijk gedeelte via ET.

Het Vlaams Belang eist dat de strafrechter zelf de werkelijke duur van een celstraf moet kunnen vastleggen. Enkel wanneer hij zelf vooraf bepaalt dat een veroordeelde na een strafgedeelte onder duidelijke condities vervroegd kan worden vrijgelaten (bijvoorbeeld onder een enkelbandregime), kan hiertoe beslist worden door een strafuitvoeringsrechtbank. De wet-Lejeune en alle andere vervroegde vrijlatingsmechanismen, waaronder het koninklijk genaderecht, moeten dus worden afgeschaft.

Daarom:

- Afschaffing van de wet-Lejeune en andere vervroegde vrijlatingsmechanismen.
- Enkelbandregime moet drastisch worden teruggedroefd.
- Strafrechter bepaalt daadwerkelijk de duur van de celstraf en daaraan wordt niet geraakt.

Gevangenen uitbreiden

De beperkte gevangenis capaciteit ligt uiteraard mee aan de oorzaak van de gebrekkige strafuitvoering in dit land. Onze gevangenen zitten al jarenlang overvol, ook al wordt het gros van de opgelegde celstraffen niet uitgevoerd.

De nieuwe gevangenen die momenteel worden geopend of worden aangekondigd, dienen niet om de capaciteit echt uit te breiden, wel om het comfort van gedetineerden te verhogen op basis van het één man/één cel-principe. Bovendien is de regering van plan minstens drie bestaande gevangenen te sluiten.

In plaats van de voorziene 11.000 plaatsen wil het Vlaams Belang de gevangenis capaciteit optrekken tot minstens 15.000. Alle bestaande gevangenen dienen daarbij behouden en – indien nodig – gerenoveerd te worden.

Bijna 1 op 2 gevangenen in dit land is vreemdeling en het aantal illegale criminelen in onze gevangenen bedraagt zowat 30 procent van de totale gevangenis populatie. Het wordt dus steeds duidelijker dat het Belgisch beleid van open grenzen heeft geleid tot een massale import van misdadigers. Met de landen van herkomst dienen daarom waterdichte akkoorden afgesloten te worden die de buitenlandse criminelen verplichten hun straf in hun thuisland uit te zitten. ‘Nieuwe Belgen’ die een gevangenisstraf van één jaar effectief of meer krijgen opgelegd, moeten hun nationaliteit én hun verblijfsrecht ontnomen worden.

Het Vlaams Belang hekelt al jaren de mensonterende wijze waarop geïnterneerden in dit land behandeld worden. Zij horen thuis in gespecialiseerde en goed beveiligde verzorgingsinstellingen. Ook het feit dat ongeveer één op drie gedetineerden binnen de gevangenen drugs gebruikt, weegt zwaar op het klimaat binnen deze inrichtingen en ondermijnt er de veiligheid. Het druggebruik intra muros moet dan ook veel kordater worden aangepakt.

Daarom:

- Gevangenis capaciteit moet worden uitgebreid, met behoud van de bestaande gevangenen.
- Vreemdelingen moeten hun straf uitzitten in hun land van herkomst.
- Criminele ‘nieuwe Belgen’ moeten hun nationaliteit en verblijfsrecht worden ontnomen.
- Geïnterneerden horen thuis in gespecialiseerde instellingen.

Meer politie, leefbare wijken

Het Vlaams Belang wil meer politiemensen op straat, ook en vooral in die stadswijken die de andere partijen hebben ‘opgegeven’. Wij aanvaarden geen ‘no go’-zones en willen een systeem van nultolerantie in elke wijk die gebukt gaat onder een buitensporige criminaliteit. Dit betekent niet alleen dat de politie kordaat optreedt tegen ieder vergrijp, maar ook dat de politie daarin gesteund wordt door het parket en overheidsdiensten zoals de economische en sociale inspectie. Enkel via een doorgedreven optreden én via de systematische vervolging en bestraffing kunnen we evolueren naar een leefbare samenleving.

Het Vlaams Belang wil de wijkagent herwaarderen. Hij moet in zijn buurt een gekend en zichtbaar aanspreekpunt zijn. Daardoor zal hij vaak verdachte ontwikkelingen kunnen signaleren of ingrijpen. Ook buurtinformatienetwerken kunnen een belangrijke rol spelen in het veiligheidsbeleid. In moeilijke wijken moet een systeem van camerabewaking ingevoerd kunnen worden. Op de gewestwegen, op- en afritten en invalswegen van gemeenten moet een netwerk komen van slimme camera's die nummerplaten kunnen herkennen.

De opleiding van onze politiemensen moet verbeterd en geprofessionaliseerd worden. Om de verwachte pensioneringsgolf te compenseren, moet het aantal inspecteurs in opleiding worden opgetrokken. Ook moet de lokale politie veel efficiënter georganiseerd worden. Agenten van het operationeel kader moeten verlost worden van allerhande administratieve rompslomp, zodat ze zich meer kunnen richten op hun kerntaken, namelijk het daadwerkelijk handhaven van de openbare orde, het opsporen van feiten en het verlenen van hulp aan mensen in nood. Burgers die het slachtoffer werden van een misdrijf moeten zo kunnen rekenen op een zeer korte responstijd van de politie.

Politiemensen moeten zich trouwens beschermd voelen door de samenleving, want ze hebben hun persoonlijke veiligheid en hun leven veil om de maatschappij te beschermen. Smaad, intimidaties, bedreigingen en geweld tegen politieagenten moeten

daarom nog strenger worden aangepakt. Tegelijk verdienen ze een betere juridische bescherming, zodat ze niet steevast moeten vrezen voor strafrechtelijke vervolging indien criminelen hen aanklagen.

Het Vlaams Belang dringt ook aan op een fusieoperatie voor tal van kleinere politiezones. Een politiezone kan pas echt werkbaar zijn wanneer zij meer dan 75.000 inwoners bedient of meer dan 150 manschappen telt. We pleiten er dan ook voor dat er in overleg met de zones een wetenschappelijk ondersteunde fusieoperatie wordt voorbereid.

Daarom:

- Meer blauw op straat en nultolerantie tegen straatcriminaliteit en bendege geweld.
- Herwaardering van de wijkagent.
- Doorgedreven opleiding en bescherming van politiepersoneel.
- Fusie van kleinere politiezones.

Weg met straffeloosheid

Een zwakke schakel in de veiligheidsketen is de reactie van de parketten op misdrijven. Door het immense aantal strafdossiers, een tekort aan personeel en een gebrek aan ondersteuning wordt vaak niet eens de moeite gedaan om de feiten te onderzoeken. Heel wat dossiers worden dan ook gewoonweg geseponneerd, tot grote onvrede van de gedupeerden. Wordt dan al gereageerd op misdrijven, dan gebeurt dit in vele gevallen veel te laat en ondermaats. Het Vlaams Belang wil van de parketten opnieuw de zenuwcentra maken van de criminaliteitsbestrijding. Er moet dan ook een einde komen aan de doelbewuste verwaarlozing van het openbaar ministerie. Het beroep van parketmagistraat moet aantrekkelijker gemaakt worden.

Om goed werk te leveren moeten de rechediensten voldoende bemand zijn. De samenwerking met de speurdiensten van omliggende zones en de federale politie moet optimaler en regelmatige opleidingen zijn vereist om het snel evoluerend karakter van de criminaliteit de baas te blijven, denk maar aan cybercriminaliteit en de georganiseerde financiële misdrijven. De mensen binnen de rechediensten moeten dan ook alle kansen en middelen krijgen om zich te kunnen bedienen van de meest moderne opsporings- en communicatietechnieken.

Mede door de zware overbelasting van en onderbezetting bij de parketten werd het systeem van de gemeentelijke administratieve sancties (GAS) ingevoerd. Voor de aanpak van overlastgedrag is dit een nuttig instrument, maar voor strafmisdrijven is dit absoluut niet het geval. De daders komen er hierdoor wel erg goedkoop van af en krijgen het misdrijf niet eens vermeld op hun strafblad. Bovendien ontbreekt in deze ganse procedure een onpartijdige rechter. De parketten moeten deze bevoegdheid daarom opnieuw naar zich toe trekken.

Daarom:

- Parketten moeten opnieuw de zenuwcentra van de criminaliteitsbestrijding worden.
- De rechediensten moeten over voldoende middelen en personeel kunnen beschikken, alsook over de modernste opsporingstechnieken.
- GAS-boetes kunnen nuttig zijn voor politionele overtredingen, maar niet voor zware misdrijven.

Slachtoffers niet in de kou

Met een misdrijf geconfronteerd worden laat diepe sporen na. Volwassenen en kinderen die slachtoffer werden van een misdrijf of een traumatische ervaring, hebben daarom recht op eerbiedige en correcte behandeling door de verschillende betrokken instanties, zoals politie, justitie en externe hulpverleningsorganisaties. Het Vlaams Belang wil dat slachtoffers op een eenvoudiger manier (via internet) misdrijven kunnen aangeven en verklaringen kunnen afleggen. Slachtoffers moeten ook de gelegenheid krijgen om de evolutie van hun dossier te volgen en dienen op de hoogte gehouden te worden van, en inzagerecht en inspraak te krijgen bij alle fasen van de strafuitvoering.

De strafprocedure moet ertoe leiden dat de veroordeelde zowel de materiële, lichamelijke als morele schade van de slachtoffers daadwerkelijk vergoedt. Daarom moet bij iedere strafprocedure een pro deo-advocaat worden aangesteld die de belangen van de slachtoffers behartigt. Na de veroordeling moet de overheid alles in het werk helpen stellen om het vermogen van de dader te identificeren en de toegekende vergoeding te recupereren. Voorts moet het recht van verdediging worden uitgebreid naar de verdediging van de eigen goederen of handelszaak.

Daarom:

- Eenvoudiger aangifte van misdrijven (via internet).
- Slachtoffers moeten geïnformeerd blijven over de stand van het dossier.
- Reële en snelle vergoeding van de schade van slachtoffers.
- Recht op verdediging moet worden uitgebreid naar eigendom.

Jeugdcriminaliteit bestraffen

Ondanks de zware problemen met jeugddelinquentie en bendecriminaliteit is Justitie niet in staat om jonge criminelen kordaat aan te pakken. Justitie werkt vandaag nog steeds met de absurde en achterhaalde fictie dat jongeren niet in staat zijn om misdrijven te plegen. Het Vlaams Belang wil een hedendaags jeugdsanctierecht waarbij de jeugdrechter de mogelijkheid krijgt volwaardige strafsancities op te leggen in plaats van beschermingsmaatregelen. Voor de opvang van zwaar delinquente minderjarigen moet veel meer capaciteit worden gecreëerd, en net zoals in Nederland moet het mogelijk zijn dat jongeren vanaf 12 jaar een streng heropvoedingstraject opgelegd kunnen krijgen. In Brussel moet eindelijk een strafinstelling voor minderjarigen worden opgericht. Ouders moeten actief betrokken worden bij een anti-spijbelbeleid en bij de naleving van opgelegde maatregelen zoals huisarrest. Intrekking van het kindergeld moet hierbij gebruikt worden als stok achter de deur.

Daarom:

- Naar een hedendaags jeugdsanctierecht zodat criminele jongeren daadwerkelijk kunnen worden gestraft.
- Meer opvangcapaciteit en strenge heropvoedingstrajecten voor zwaar delinquente minderjarigen.

Drugs, harde aanpak

Het Vlaams Belang pleit voor een drastische ommekeer in de aanpak van de drugproblematiek en wil komaf maken met het bestaande gedoogbeleid. Bezit en gebruik van cannabis moet opnieuw strafbaar gesteld worden; de vaststellingen ervan moeten telkens leiden tot een reactie van het parket. We willen een verplichte ontwenning voor verslaafden, een sterk preventief ontradingsbeleid in de scholen en meer drugcontroles in het verkeer en de discotheken. We moeten ons ook assertiever opstellen in de grensregio's.

Drughandel is trouwens een belangrijke financieringsbron van de georganiseerde misdaad en zelfs van terreurgroepen. Door onze centrale ligging en het lakse justitiebeleid is dit land een belangrijke draaischijf voor de drugwereld geworden, zowel voor de in- en doorvoer van cocaïne en heroïne als voor de productie van synthetische drugs. Drugproductie en -handel moeten dan ook keihard worden aangepakt, met zware celstraffen en afschrikwekkende boetes.

Daarom:

- Sterke preventie op scholen en meer drugcontroles in het verkeer en het uitgaansleven.
- Harde aanpak van drugproductie en -handel.
- Bindende ontwenningprogramma's.

Vlaamse justitie en politie

Het Vlaams Belang verwerpt de hopeloos complexe hervorming van het gerechtelijk landschap, waarbij de indeling op provinciale basis niet consequent wordt doorgetrokken. Zo wordt Leuven stiefmoederlijk behandeld, valt Halle-Vilvoorde ten prooi aan de Brusselse verfransingsdrift en worden de Vlamingen in Brussel zwaar gediscrimineerd. Het Vlaams Belang wil zo snel mogelijk een integrale splitsing van Justitie en Politie. In afwachting van de ordelijke opdeling van België wordt Brussel inzake justitie en veiligheid onder nationale voogdij gehouden.

Daarom:

- Justitie en politie moeten Vlaamse bevoegdheid worden.
- Vlaams-Brabant moet meteen een volwaardig gerechtelijk arrondissement worden.

**7. Hoog tijd voor
wijs onderwijs**

De toekomst van ons onderwijs staat op het spel. Elke minister van Onderwijs wil maar wat graag zijn hoogstpersoonlijke stempel drukken op de manier waarop jonge mensen worden opgeleid. Met de plannen van minister Smet (sp.a) heeft die hervormingswoede zijn hoogtepunt bereikt. De afgelopen jaren is er echter zoveel hervormd, dat er gedurende de eerstvolgende legislatuur een moratorium op verdere veranderingen moet komen. De wereldvermaarde kwaliteit van de scholen in Vlaanderen is een delicaat ding. We mogen de sterke kanten ervan niet weggooien wanneer minpunten worden aangepakt.

Behouden wat goed is

De pluspunten – en daarmee de kwaliteit – van het Vlaamse model zijn de pedagogische vrijheid van de scholen, de sterke didactische vaardigheden van de leerkrachten en hun brede algemene vorming, het belang dat we blijven hechten aan kennisoverdracht en, niet te vergeten, het belang van talenkennis. Dit zijn allemaal elementen die pleiten tégen de net- en richtingsvervaging die minister Smet met zijn “brede eerste graad” beoogt. Want als blijkt dat we internationaal terrein verliezen dan helpt het helemaal niet om onze sterktes overboord te gooien. Het Vlaams Belang gelooft nog rotsvast in onze aloude troeven. De positie en de autonomie van de leerkracht is de grootste gemene deler. Er moet opnieuw meer vrijheid komen voor de scholen om hun onderwijsaanbod onafhankelijker van de richtlijnen van de Vlaamse overheid te organiseren.

Meer vrijheid voor scholen betekent dat de schooldirecties altijd ondubbelzinnig partij moeten kunnen kiezen voor hun leerkrachten. Het leerkrachtenverloop is groot door miskende tuchtproblemen, door het vele administratieve werk en door het ongenoegen als gevolg van de hervormingen. In plaats van de controle op scholen, hun directies en leerkrachten op te voeren, moet de overheid opnieuw vertrouwen in hen stellen.

Een stevig gefundeerd, gezamenlijk gedragen pedagogisch project vormt de logische aanvulling van het recht van elk kind en zijn ouders om een school te vinden die beantwoordt aan zijn behoeften. Dit recht is overigens niet absoluut en scholen hebben daarom niet de verplichting iedereen in te schrijven die zich aanmeldt. Wat dat betreft is de opvolger van het GOK-decreet (gelijke onderwijskansen), het SES-decreet (sociaaleconomische status van de gezinnen van de leerlingen), meer dan een gemiste kans. De overheid fnuikt hiermee de vrijheid van de school om een pedagogisch project uit te bouwen alsook de ouderlijke vrijheid om kinderen in een school naar keuze in te schrijven.

Daarom:

- Geen ideologische onderwijs hervormingen maar investeren in de opleiding en begeleiding van de leerkrachten.
- Geen politieke spelletjes meer op de rug van scholen en onderwijsnetten.
- Schooldirecties die pal achter hun lerarenkorps staan.
- Geen aanleren van vaardigheden zonder overbrengen van kennis.
- Een einde aan sociale experimenten van opgelegde ‘sociale mix’ zonder inspraak van scholen op basis van hun pedagogisch project.

Vlaamse klassen, Nederlandstalige scholen

Een evenwichtig pedagogisch project moet in Vlaanderen steunen op een visie die de school consequent als een Nederlands-talig instituut profileert. Onze publieke cultuur is er een van openheid en overleg, wat voor ons betekent dat elke school de vrijheid moet hebben om bijvoorbeeld de islamitische hoofddoek niet toe te laten in schoolgebouwen en tijdens excursies.

Kritische jongeren vormen is noodzakelijk. Daarom dient een school zich steeds partijpolitiek neutraal op te stellen en geen politiek correcte dogma's op te leggen. Het is niet aan de school om te zeggen hoe de wereld er politiek moet uitzien. De school moet vertrekken van de werkelijkheid en kinderen helpen om verantwoordelijkheid te leren dragen. Een multiculturele indoctrinatie of het goedpraten van religieus extremisme horen daarom in geen enkele school thuis.

Daarom:

- Aan de multiculturele indoctrinatie in het onderwijs dient onmiddellijk een einde te worden gemaakt.
- Vrijheid voor scholen om de islamitische hoofddoek te weren.
- Nederlands als onderwijstaal blijven vooropstellen.
- Vlot meertalige Vlamingen door excellent taalonderwijs en culturele openheid.

8. Voor een Vlaams media- en cultuurbeleid

De cohesie van de samenleving staat onder druk. In de plaats van anonimiteit en vervreemding plaatsen wij herkenbaarheid en vertrouwen. Kunst en cultuur hebben niet per definitie de taak om mee aan die kar te trekken. Toch hebben zij een belangrijke rol te spelen.

Synthese en kruisbestuiving

Wie put uit de traditie, versterkt onze identiteit. Daarbij kiezen wij heel bewust voor een Vlaamse en Nederlandse context. Wij passen voor de internationale vermarkting van de hoogvliegers uit onze cultuursector zonder dat daar extra inspanningen tegenover zouden staan voor groepen en ensembles die vooral in Vlaanderen zelf actief zijn. Aankomend talent en kunstenaars die op zoek zijn naar een persoonlijke artistieke taal, wensen wij ten volle te ondersteunen door voor hen infrastructuur ter beschikking te stellen. Wij beogen alleszins de in het verleden uit de hand gelopen projectsubsidiering terug te dringen. De vrijheid van het culturele landschap heeft er alle baat bij om zich meer te verlaten op zelf ingezamelde middelen.

Het Nederlands moet in Vlaanderen niet alleen de bestuurs- en onderwijstaal, maar ook de omgangs- en cultuurtaal zijn en blijven. Het verder verstevigen van onze banden met Nederland zal de status en de uitstraling van onze taal versterken en ook de plaats van het Nederlands in de internationale instellingen helpen te vrijwaren.

Wij Vlamingen ontnemen voor een groot stuk onze identiteit aan ons erfgoed. Het zichtbaar maken van erfgoed en de integratie ervan in de ruimtelijke structuur blijkt in de praktijk nogal lastig. Het Vlaams Belang wil steden en gemeenten meer verantwoordelijkheid en inspraak geven door een echt lokaal erfgoedbeleid te stimuleren. Mee beslissen kan hen de kans geven een moderne, maar toch historisch verantwoorde visie te ontwikkelen over de vernieuwing van stadsbuurten, de bescherming van het lokale erfgoed inclusief.

Daarom:

- Geen overheidsgeld voor vervreemding en multiculturalisme.
- Geen ondoorzichtige en willekeurige projectbetoelaging voor een kleine groep, maar ruime infrastructuur en uitrusting voor alle kunstenaars.
- Klassieke beschermingsprocedures moderniseren en de bescherming van stads- en dorpsgezichten koppelen aan die van het patrimonium zelf.
- Voor steden en gemeenten de mogelijkheid voorzien om in de bouwvoorschriften niet-Westerse bouwvormen uit te sluiten wanneer onverenigbaar met de ruimtelijke draagkracht.
- Versterken van onze banden met Nederland.

Objectieve media en Vlaamse programmatie

De openbare omroep heeft in het verleden bewezen een voortrekker te kunnen zijn wat betreft het maken van kwalitatieve programma's in alle genres en zowel op radio als op televisie. Onder druk van dit succes hebben de commerciële omroepen dat pad gevolgd. Het Vlaams Belang meent dat de VRT die rol van voortrekker moet blijven spelen en nog meer de Vlaamse identiteit moet promoten.

Daarnaast vragen wij meer aandacht voor politiek neutrale informatieprogramma's. De media dragen een verpletterende verantwoordelijkheid in de wijze waarop zij de Vlaamse politiek construeren. De bestaande omroeporganisaties, zowel de openbare als de commerciële, zijn volgens het Mediadecreet verplicht tot een objectieve en onpartijdige berichtgeving. Cijfers tonen echter aan dat steeds dezelfde partijen een veel groter aandeel van de mediaberichtgeving opslorpen dan hun electorale sterkte doet vermoeden, terwijl vooral het Vlaams Belang onder zijn electorale gewicht moet boksen. De openbare omroep moet neutraal zijn en dient de vrijheid van meningsuiting te waarborgen.

Het vorig jaar gelanceerde derde VRT-kanaal 'Ketnet/OP 12' kost elk jaar zo'n slordige 7 miljoen euro. De kinderzender was zagezegd mee nodig om specifieke minderheidsgroepen te bedienen, waaronder buitenlanders in Vlaanderen via een Engelstalig aanbod. Het is echter niet de taak van de Vlaamse overheid om buitenlanders in eigen taal op hun wenken te bedienen. Het Vlaams Belang verzet zich ook met klem tegen de toekenning van zendtijd voor derden aan de vzw 'Moslim Televisie- en Radio-Omroep'. Het is ongehoord dat belastinggeld gebruikt wordt voor het promoten van de islam in Vlaanderen.

De openbare omroep telt maar liefst 5 landelijke radio's. Niet alle beantwoorden aan de openbare opdracht van de VRT, sommige hebben een eerder commerciële invulling. De openbare omroep moet op alle vlakken wars van commercialiteit werken om mogelijke marktverstoringen te vermijden. In het kader van radio-omroepen betekent dit dat de VRT de radiostations dient af te stoten en te verkopen die niet conform de openbare opdracht werken.

De media zijn de jongste jaren niet alleen sterk geëvolueerd, maar ook alomtegenwoordig. Mediageletterdheid en -weerbaarheid zijn vandaag hoogst noodzakelijke vaardigheden om jong en oud te wapenen tegen de toevloed van informatie die via de media, niet in het minst sociale media, op hen afkomt. Media-educatie moet onderdeel worden van het lessenpakket in alle richtingen van het secundair onderwijs. Het Vlaams Belang wil ook de opdracht van het Kenniscentrum Mediawijsheid uitbreiden naar alle lagen van de bevolking om de steeds groter wordende digitale kloof – bij ouderen, lager opgeleiden en minderbegoeden – te dichten.

Daarom:

- Het muzikaal aanbod van de met Vlaams belastinggeld gefinancierde radiozenders moet voor minstens 30% uit Nederlandstalige producties bestaan.
- Voldoende ruimte voor debat en duiding waarbij alle politieke fracties aan bod komen, rapporteren van de Vlaamse Regulator voor de Media aan het Vlaams Parlement.
- In het kader van de huidige budgettaire krapte het onnodige derde VRT-kanaal schrappen.
- De openbare omroep moet de radiostations afstoten en verkopen die niet conform de openbare opdracht werken.
- Geen 'Moslim Televisie- en Radio-Omroep'.
- Digitale kloof dichten via media-educatie.

Een Vlaams sportbeleid

Alle sportdossiers en sportbudgetten moeten onder de volledige en exclusieve bevoegdheid vallen van de Vlaamse minister van Sport.

**9. Vlot en veilig
op weg**

Het Vlaams mobiliteitsbeleid faalt op alle vlakken. De huidige situatie op de Vlaamse wegen is er ook naar. Zolang Vlaanderen niet alle benodigde bevoegdheden in eigen handen krijgt, zullen de huidige verkeersproblemen enkel verergeren. Het Vlaams Belang verzet zich echter tegen elke vorm van 'slimme' kilometerheffing en wil de invoering van een wegenvignet voor de buitenlandse gebruikers van ons wegennet als alternatief.

Betere mobiliteit in stedelijke gebieden

Gelet op de hoge graad van verstedelijking in Vlaanderen, schenkt het Vlaams Belang extra aandacht aan stedelijke mobiliteit. Voor bezoekers en pendelaars zou het openbaar vervoer in de stad de primaire vervoersmodus moeten worden. De potentiële combinaties van tram-, metro-, bus- en treinverbindingen zijn echter te beperkt om zich vlot in en rond de stad te kunnen verplaatsen. Het stedelijke openbaar vervoer haalt bovendien te vaak het nieuws met gewelddelicten.

Daarom:

- Het volledige verkeersbeleid, inclusief verkeersveiligheid, overdragen naar de gewesten.
- Inzetten op moderne technologieën zoals sensoren die het debiet aan wagens meten, om vervolgens een aanbevolen snelheid op te leggen en groene golven mogelijk te maken.
- Randparkings aanleggen die door middel van vlotte tram-, metro- en busverbindingen met het stadscentrum in verbinding staan.
- Bus-, metro- en tramlijnen zodanig op elkaar en op het spoorverkeer afstemmen, dat de combinatie van deze vervoersmiddelen merkbaar efficiënter wordt dan het gebruik van de wagen.
- Naar analogie met de spoorwegpolitie een politionele Bus-Tram-Metrobrigade aanstellen die 24 uur op 24 toezicht houdt in de stations en op de lijnen.

Vlaamse regering faalt met BAM

De Vlaamse regering koos voor het BAM-tracé als 'oplossing' voor de sluiting van de Antwerpse ring. Hiermee lijkt het einddoel bereikt van de zelfopgelegde tunnelvisie van Vlaams Minister-president Kris Peeters en Antwerps burgemeester Bart De Wever die enkel oog hebben gehad voor dit BAM-tracé en de andere alternatieven nooit serieus hebben overwogen. De hele Oosterweel-saga was dan ook meer een spel politieke strategie dan een zoektocht naar de beste mobiliteitsoplossing. De Vlaamse regering nam ook bewust een enorm risico. Door nieuwe fundamentele elementen toe te voegen aan het tracé is het niet ondenkbeeldig dat juridische procedures het hele project zullen vertragen. De aanvang van de werken in 2016 is dan ook waarschijnlijk 'wishfull thinking'.

De BAM-keuze is niet alleen een keuze tegen de volksgezondheid, de aangekondigde vertolling verzwakt bovendien de concurrentiepositie van de Antwerpse haven aanzienlijk.

Daarom:

- In afwachting van echte oplossingen nu reeds robuuste maatregelen nemen die op korte termijn al een verlichting kunnen betekenen voor de fileproblematiek in en rond Antwerpen. Het Vlaams Belang pleit bijvoorbeeld al lang voor het tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel.

Veiliger op de weg

Flitspalen en trajectcontroles in combinatie met laagdrempelige sensibiliseringscampagnes volstaan niet om het verkeer veiliger te maken. De overheid heeft niet genoeg moeite gedaan om na te gaan of infrastructurele maatregelen op bepaalde plaatsen ongevallen kunnen vermijden of weggebruikers kunnen aanzetten tot veiliger gedrag. Dit neemt niet weg dat verkeerszondaars al naargelang hun overtreding effectief een gepaste straf moeten krijgen.

Daarom:

- Algemene pakkans voor snelheidsovertreders verhogen, zonder te vervallen in een heksenjacht of over te gaan tot zogenaamde superboetes.
- Een Vlaams systeem van ongevallenregistratie en -analyse invoeren, met het oog op noodzakelijke infrastructurele maatregelen. Alvast betere en veiligere fietspaden voorzien, naar Nederlands model.
- De overdracht naar Vlaanderen van de bevoegdheid om zelf verkeersboetes te innen en naar eigen inzicht de geïnde bedragen te besteden.

Alternatieven voor het wegverkeer

Hoewel het in veel gevallen weinig nut heeft de wegeninfrastructuur systematisch uit te breiden, is het soms toch aangewezen om een drukke weg via een extra verbinding te ontlasten. De Vlaamse regering stelde tijdens de voorbije legislatuur 25 zogenaamde 'missing links' vast. Slechts 4 van deze 25 verbindingen werden gerealiseerd. Het gebrek aan daadkracht is tekenend. Denken we niet alleen aan het Antwerpse Oosterweeldossier, maar ook aan het getalm aangaande de Brusselse Ring en het juridisch geblunder inzake de Noord-Zuidverbinding in Limburg.

Ook de waterlopen bieden een sterk potentieel waarmee het verkeersleed op de weg enigszins verzacht kan worden. Net zo goed als bij het spoor bleven grote kansen liggen. De reactivering van de IJzeren Rijn, de goederentreinverbinding tussen Antwerpen en het Ruhrgebied, laat nog steeds op zich wachten. Bijzonder schrijnend is het gebrek aan stiptheid van het personenvervoer van de NMBS, maar net zo het verouderde materieel en de schaarste aan zitplaatsen op sommige lijnen. Dat er tegen eind 2014 een nieuw vervoersplan op tafel zal liggen, neemt niet weg dat het huidige plan dateert van 1998. De meeste problemen waarmee de huidige NMBS kampt, zullen bovendien niet opgelost worden door de geplande omvorming van een 3-ledige naar een 2,5-ledige structuur.

Daarom:

- Zo snel mogelijk de 21 ontbrekende Vlaamse verkeersschakels invullen.
- Meer stimulansen voor het vrachtvervoer via water en spoor.
- Reactivering IJzeren Rijn.
- Een nieuw vervoersplan moet de stiptheid van het treinverkeer structureel verbeteren.
- De omvorming van de NMBS van een 3-ledige naar een duidelijke 1-ledige structuur en dus de oprichting van één autonoom overheidsbedrijf.

A large, full-canopied green tree stands on a grassy field. The tree has a thick trunk and a wide, rounded canopy of green leaves. The background is a plain white sky.

10. Leefmilieu: terugkeer naar het gezond verstand

Energie en leefmilieu worden sinds midden de jaren negentig in verband gebracht met klimaatverandering. Ons nadenken over het energievraagstuk beperkt zich evenwel niet tot een dreigende klimaatverandering. We zijn bovendien kritisch over doemscenario's, ergeren ons aan internationale strategische spelletjes met klimaatakkoorden en het 'kopen' van schone lucht.

Milieu- en energiebeleid afstemmen

Het Vlaams Belang wil dat het gezond verstand terugkeert. Bij het uittekenen van een vernieuwend energiebeleid gaat het immers niet over een verscheurende keuze voor economie of voor milieu. Beide elementen moeten elkaar aanvullen. Ondanks energiebesparingen merken we dat de behoefte aan elektriciteit sterk blijft toenemen. Dit valt niet op te vangen door hernieuwbare energie. In een gezonde evenwichtige energiemix hebben verschillende vormen van groene stroom hun plaats, maar er moet kritisch en op lange termijn worden nagedacht. Zo botsen windparken meer en meer op hun beperkingen. In tegenstelling tot zonne-energie die goedkoper wordt, zullen windturbines enkel kunnen blijven draaien op subsidies. Energieproductie die enkel of amper overleeft door subsidies heeft echter geen toekomstperspectief.

Landen die streefden naar een volledige kernuitstap, komen daar nu op terug. Grote stijgingen in de energiefactuur brengen immers bedrijven en gezinnen in moeilijkheden. Ook in Vlaanderen blijft elektriciteitsproductie door middel van kernenergie in de toekomst onontbeerlijk. Uiteraard moet de veiligheid verzekerd zijn, net als de verantwoorde verwerking van het kernafval.

Daarom:

- Vlaanderen moet kunnen beschikken over alle hefboomen van het energiebeleid. Die zijn onontbeerlijk om welvaart en welzijn veilig te stellen.
- Ondersteunen en subsidiëren van technologie, eerder dan het subsidiëren van de energieproductie.
- Geen sluiting van Doel 1 en 2 zolang er onvoldoende vervangingscapaciteit is.
- Onderzoek naar de kerncentrales van de vierde generatie opdat veiligheid en verantwoorde verwerking van kernafval verzekerd blijven. Het onderzoekscentrum voor kernenergie in Mol dient verder ontwikkeld te worden.

Verstandig omgaan met ruimte, hulpbronnen en dierenwelzijn

Vlaanderen is een dichtbevolkt land. We moeten spaarzaam omspringen met de open ruimte. Daarom dienen bedrijven zoveel mogelijk te worden aangemoedigd om in de stad te blijven of er te investeren. Ook winkels horen in de stad. De stijgende bevolkingsdichtheid legt ook een grote druk op onze economische hulpbronnen. Samen met waterkwaliteit zijn lucht- en bodemkwaliteit niet alleen waardevolle economische goederen, ze hebben ook een sterke invloed op onze gezondheid.

Het Vlaams Belang pleit ook voor voldoende aandacht voor dierenwelzijn. Om het welzijn van landbouw- en nutsdieren te verbeteren, moet de nadruk liggen op ondersteuning en informatie. Het heeft geen zin in Vlaanderen bepaalde sectoren te verbieden. Die verhuizen dan naar landen waar wij niet de minste controle kunnen uitoefenen. We benadrukken nogmaals dat we fel gekant zijn tegen ritueel, onverdoofd slachten.

Daarom:

- Oudere industrieterreinen in de steden bij voorrang saneren.
- Geen bijkomende grote shoppingcentra aan de stadsranden.
- Afvalbeleid afstemmen op het principe van een maximale benutting van grondstoffen en energiebronnen.
- Oprichten van een Inspectiedienst Dierenwelzijn met een eigen meldpunt en politionele bevoegdheden.
- Algemeen verbod op onverdoofd slachten.

**Voor meer
informatie**

Over onze communautaire standpunten verwijzen we naar:

- Annemans, G. (2012, 5de ed.) 'De Ordelijke Opdeling van België'
www.bit.ly/ordelijkeopdeling
- 'Hoofdstad-Manifest', plan van het Vlaams Belang voor een toekomstgericht en welvarend Brussel.
www.bit.ly/hoofdstadmanifest
- Brochure 'De zesde staatshervorming. Vlaanderen opgelicht'
www.bit.ly/vlaanderenopgelicht
- De reactie van het Vlaams Belang naar aanleiding van de regeerverklaring van Di Rupo in de Kamer van Volksvertegenwoordigers 'Het Vlaams Belang tegen de regering Di Rupo'.
www.bit.ly/regeerverklaring
- Brochure 'Vlaams geld in Vlaamse handen. Ons antwoord op het failliet van België'
www.bit.ly/vlaamsgeld

Over onze standpunten omtrent Europa en de EU verwijzen we naar:

- 'Europa-Manifest', de visie van het Vlaams Belang op een vrij en verantwoordelijk Europa.
www.bit.ly/europamanifest
- Verslagboek Europacolloquium 24 november 2012 'Pro Europa, tegen deze EU'
www.bit.ly/proeuropa
- Claey's, P. (2013) 'Binnen zonder bellen', waarin wordt beschreven hoe het feitelijk wegvallen van de binnengrenzen in de EU de immigratiestroom nog groter en oncontroleerbaarder heeft gemaakt.
www.bit.ly/zonderbellen
- Brochure 'De kostprijs van Europa'
www.bit.ly/kostprijs europa

Over onze economische, sociale en financiële standpunten verwijzen we naar:

- Ons sociaaleconomisch programma 'Een beter Vlaanderen voor een lagere prijs!'.
www.bit.ly/leconomischprogramma
- De recente congres tekst 'Vlaams Belang: Sociale Volkspartij'.
www.bit.ly/sociaalprogramma
- Uitgebreide economische analyses vindt u terug in de tweemaandelijks 'Financieel-Economische Commentaren'.
www.bit.ly/fecommentaren
- De driemaandelijks uitgave 'Uw Platteland' waarin de land- en tuinbouwsector uitgebreid aan bod komt.
www.bit.ly/platteland
- De nieuwsbrief 'Onze Zaak' die zich driemaandelijks specifiek richt op zelfstandigen en ondernemers.
www.bit.ly/onzezaak
- Brochure 'Vlaams geld in Vlaamse handen. Ons antwoord op het failliet van België'
www.bit.ly/vlaamsgeld

Over onze standpunten inzake immigratie verwijzen we naar:

- Brochure 'Vol is vol!'
www.bit.ly/brochureimmigratie

Over onze standpunten inzake veiligheid en justitie verwijzen we naar:

- Brochure 'Adieu aan de laksheid'
www.bit.ly/ladieulaksheid

